

Bruxelles, 27 noiembrie 2020
(OR. en)

13443/20

**Dosar interinstituțional:
2020/0347(COD)**

**UK 84
PREP-BXT 45
TRANS 551
CODEC 1236**

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	27 noiembrie 2020
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2020) 782 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind anumite aspecte ale siguranței și conectivității feroviare în ceea ce privește infrastructura transfrontalieră care leagă Uniunea de Regatul Unit prin legătura fixă pe sub Canalul Mânecii

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2020) 782 final.

Anexă: COM(2020) 782 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.11.2020
COM(2020) 782 final

2020/0347 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind anumite aspecte ale siguranței și conectivității feroviare în ceea ce privește
infrastructura transfrontalieră care leagă Uniunea de Regatul Unit prin legătura fixă pe
sub Canalul Mânecii**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

De la 1 februarie 2020, Regatul Unit s-a retras din Uniune în temeiul articolului 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice¹ („Acordul de retragere”) a fost încheiat de Uniune prin Decizia (UE) 2020/135 a Consiliului² și a intrat în vigoare la 1 februarie 2020. Perioada de tranziție menționată la articolul 126 din Acordul de retragere, în cursul căreia legislația Uniunii continuă să se aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în conformitate cu articolul 127 din acordul respectiv, se încheie la 31 decembrie 2020.

Articolul 10 din Tratatul între Republica Franceză și Regatul Unit privind construirea și exploatarea de către concesionari privați a unei legături fixe pe sub Canalul Mânecii, semnat la Canterbury la 12 februarie 1986 („Tratatul de la Canterbury”), a instituit o comisie interguvernamentală pentru supravegherea tuturor aspectelor referitoare la construirea și exploatarea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii. Până la încheierea perioadei de tranziție prevăzută în Acordul de retragere („perioada de tranziție”), comisia interguvernamentală constituie autoritatea națională de siguranță în sensul Directivei (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului³. În această calitate, ea aplică în ceea ce privește totalitatea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, dispozițiile legislației Uniunii care sunt relevante pentru siguranța și interoperabilitatea feroviară.

Cu excepția unor prevederi contrare, după încheierea perioadei de tranziție, legislația Uniunii nu se va mai aplica acelei părți a legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii care se află sub jurisdicția Regatului Unit, iar în ceea ce privește partea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii care se află sub jurisdicție franceză, comisia interguvernamentală nu va mai fi o autoritate națională de siguranță în temeiul legislației Uniunii. Autorizațiile de siguranță ale administratorului de infrastructură al legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii și certificatele de siguranță ale întreprinderilor feroviare care exploatează legătura fixă, emise de comisia interguvernamentală, nu vor mai fi valabile.

Prin Decizia (UE) 2020/1531 a Parlamentului European și a Consiliului⁴, Franța a fost împuternicită să negocieze, să semneze și să încheie un acord internațional cu Regatul Unit referitor la aplicarea normelor de siguranță și interoperabilitate feroviară ale Uniunii în ceea

¹ JO L 29, 31.1.2020, p. 7.

² Decizia (UE) 2020/135 a Consiliului din 30 ianuarie 2020 referitoare la încheierea Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 1).

³ Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară, JO L 138, 26.5.2016, p. 102.

⁴ Decizia (UE) 2020/1531 a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2020 de împuternicire a Franței să negocieze, să semneze și să încheie un acord internațional de completare a Tratatului dintre Franța și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind construirea și exploatarea de către concesionari privați a unei legături fixe pe sub Canalul Mânecii, JO L 352, 22.10.2020, p. 4.

ce privește legătura fixă pe sub Canalul Mânecii, cu scopul de a menține un regim de siguranță unificat. Cu toate acestea, este puțin probabil ca un astfel de acord să intre în vigoare până la încheierea perioadei de tranziție.

Având în vedere importanța economică pentru Uniune a legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, este esențial ca această legătură să continue să funcționeze după 1 ianuarie 2021. În acest scop, autorizația de siguranță emisă administratorului său de infrastructură de către comisia interguvernamentală pe baza Directivei 2004/49/CE⁵ trebuie să rămână valabilă pentru o perioadă de două luni după încheierea perioadei de tranziție stabilite în Acordul de retragere. Aceasta este perioada de timp pe care autoritățile franceze o consideră necesară pentru a acorda suficient timp autorității naționale de siguranță franceze să emită propria autorizație pentru secțiunea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii aflată sub jurisdicție franceză. Comisia consideră că aceasta este prelungirea maximă care trebuie acordată în mod rezonabil în acest scop. Dacă, într-o etapă ulterioară, se încheie un acord în sensul Deciziei (UE) 2020/1531, comisia interguvernamentală ar putea emite o autorizație unică de siguranță care să o înlocuiască pe cea emisă de autoritatea națională de siguranță franceză, în condiții care ar trebui stabilite.

Mai mult, licențele acordate de Regatul Unit în temeiul Directivei 2012/34/UE întreprinderilor feroviare stabilite pe teritoriul său înainte de încheierea perioadei de tranziție nu vor fi valabile în Uniune după acea dată.

La 10 noiembrie 2020, în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁶, Republica Franceză a notificat Comisiei intenția de a începe negocierile pe marginea unui acord transfrontalier cu Regatul Unit. Obiectivul acestui acord ar fi să permită întreprinderilor feroviare înființate și care dețin o licență acordată de Regatul Unit să utilizeze infrastructura transfrontalieră care leagă Uniunea de Regatul Unit prin legătura fixă pe sub Canalul Mânecii până la stația și terminalul de trecere a frontierei Calais-Fréthun, fără a obține o licență în temeiul Directivei 2012/34/UE de la o autoritate de acordare a licențelor din Uniune.

Pentru a asigura conectivitatea între Uniune și Regatul Unit, este esențial ca întreprinderile feroviare să continue să opereze până la stația de trecere a frontierei Calais-Fréthun. În acest scop, perioada de valabilitate a licențelor lor acordate de Regatul Unit în temeiul Directivei 2012/34/UE și a certificatelor lor de siguranță emise de comisia interguvernamentală trebuie să fie prelungită cu o perioadă de nouă luni de la data de aplicare a prezentului regulament. Aceasta este perioada de timp solicitată de autoritățile franceze. Prolungirea ar oferi suficient timp pentru negocierea și încheierea unui acord transfrontalier între Franța și Regatul Unit în temeiul articolului 14 din Directiva 2012/34/UE și a unui acord în sensul Deciziei (UE) 2020/1531, precum și pentru luarea oricăror altor măsuri prevăzute de legislația Uniunii, necesare pentru a evita perturbările. Această perioadă ar permite pe deplin finalizarea acestor proceduri și, prin urmare, Comisia consideră că ea reprezintă prelungirea maximă care poate fi acordată în mod rezonabil. Dacă negocierile bilaterale nu sunt încheiate la timp,

⁵ Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței, JO L 164, 30.4.2004, p. 44.

⁶ Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european, JO L 343, 14.12.2012, p. 32.

întreprinderile feroviare în cauză vor trebui să obțină o licență UE în temeiul Directivei 2012/34/UE până la data încetării aplicării prezentului regulament.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere este concepută ca o *lex specialis* care urmează să abordeze unele dintre consecințele ce decurg din faptul că legislația Uniunii nu se va mai aplica Regatului Unit și că, în absența unor prevederi contrare, certificatele și autorizațiile emise de comisia interguvernamentală vor înceta să mai fie valabile conform legislației Uniunii la încheierea perioadei de tranziție. Același lucru este valabil și pentru licențele de operare acordate de autoritatea competentă din Regatul Unit. Termenii propuși sunt strict limitați la ceea ce este necesar în acest sens, pentru a se evita perturbarea operațiunilor transfrontaliere. De asemenea, dispozițiile propuse sunt menite a se aplica numai pentru o perioadă limitată de timp. În rest, dispozițiile generale ale actelor menționate vor continua să se aplice. Astfel, prezenta propunere este pe deplin compatibilă cu legislația existentă.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea se referă la siguranța și conectivitatea feroviară, completând Directiva (UE) 2016/798, care a înlocuit Directiva 2004/49/CE, precum și Directiva 2012/34/UE. Intenția este de a asigura continuitatea serviciilor feroviare transfrontaliere cu Regatul Unit după încheierea perioadei de tranziție.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Temeiul juridic este articolul 91 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

- **Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)**

Deoarece propunerea completează legislația existentă a Uniunii cu dispoziții care facilitează aplicarea în bune condiții a acesteia după retragerea Regatului Unit din Uniune, obiectivul propunerii poate fi îndeplinit doar printr-un act la nivelul Uniunii.

- **Proporționalitate**

Regulamentul propus este considerat proporționar, întrucât este capabil să evite perturbările prin asigurarea unei modificări legislative limitate și necesare, care răspunde necesității de a se asigura continuitatea serviciilor feroviare transfrontaliere cu Regatul Unit. Propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestui obiectiv și nu prevede niciun fel de modificări de amploare sau de măsuri permanente.

- **Alegerea instrumentului**

Prezenta propunere conține un set limitat de dispoziții menite a aborda o situație foarte specifică și punctuală. Prin urmare, nu este oportună modificarea Directivei (UE) 2016/798 și a Directivei 2012/34/UE. Această formulă răspunde, de asemenea, cel mai bine urgenței situației/contextului, deoarece timpul disponibil înainte de încheierea perioadei de tranziție este prea scurt pentru a permite transpunerea dispozițiilor cuprinse într-o directivă.

Având în vedere acest lucru, un regulament al Parlamentului European și al Consiliului pare a fi singura formă de act juridic adecvată.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări ex post/verificarea adecvării legislației existente**

Aceste dispoziții nu se aplică din cauza caracterului excepțional, temporar și punctual al evenimentului care face această propunere necesară.

- **Consultări cu părțile interesate**

Provocările care decurg din încheierea perioadei de tranziție stabilite în Acordul de retragere, necesitatea pregătirii pentru modificări inevitabile la 1 ianuarie 2021 și eventualele măsuri suplimentare care vor trebui avute în vedere au fost discutate cu reprezentanții statelor membre și cu părțile interesate în contextul unor întâlniri specifice.

O temă comună a punctelor de vedere prezentate a fost necesitatea unei intervenții de reglementare, pentru a se asigura continuitatea operațiunilor din legătura fixă pe sub Canalul Mânecii odată ce legislația Uniunii va înceta să se aplice Regatului Unit.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Aceste informații au făcut obiectul unei analize juridice și tehnice interne pentru a se asigura faptul că măsura propusă conduce la atingerea scopului preconizat, rămânând însă, în același timp, limitată la ceea ce este strict necesar.

- **Evaluarea impactului**

Nu este necesară o evaluare a impactului, având în vedere caracterul excepțional al situației și natura pe termen scurt a măsurii propuse. Nu sunt disponibile alte opțiuni de politică, diferite din punct de vedere material și juridic de cea propusă.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Nu se aplică.

- **Drepturi fundamentale**

Propunerea nu are niciun impact asupra aplicării sau protejării drepturilor fundamentale.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Nu se aplică.

5. ELEMENTE DIVERSE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Nu se aplică din cauza naturii pe termen scurt a măsurii propuse.

- **Documente explicative (în cazul directivelor)**

Nu se aplică.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 din regulamentul propus se aplică:

- (a) autorizațiilor de siguranță emise de comisia interguvernamentală în temeiul articolului 11 din Directiva 2004/49/CE administratorului de infrastructură al legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii;
- (b) certificatelor de siguranță emise de comisia interguvernamentală în temeiul articolului 10 din Directiva 2004/49/CE întreprinderilor feroviare care sunt stabilite în Regatul Unit și utilizează legătura fixă pe sub Canalul Mânecii;
- (c) licențelor acordate în temeiul capitolului III din Directiva 2012/34/UE întreprinderilor feroviare care sunt stabilite în Regatul Unit și utilizează infrastructura transfrontalieră care leagă Uniunea de Regatul Unit prin tunelul pe sub Canalul Mânecii.

Articolul 3 prelungește valabilitatea autorizațiilor de siguranță ale administratorului de infrastructură cu o perioadă de două luni și valabilitatea certificatelor de siguranță și a licențelor întreprinderilor feroviare cu o perioadă de nouă luni. El prelungește totodată valabilitatea licențelor de operare acordate în temeiul Directivei 2012/34/UE cu o perioadă de nouă luni. Articolul 3 limitează valabilitatea licențelor astfel prelungite la teritoriul situat între stația și terminalul de trecere a frontierei menționate în anexa la prezentul regulament și Regatul Unit.

Articolul 4 prevede faptul că aceste autorizații, certificate și licențe sunt supuse dispozițiilor Directivei (UE) 2016/798, respectiv ale Directivei 2012/34/UE, și solicită deținătorilor acestora să coopereze cu autoritatea națională de siguranță și cu autoritatea de acordare a licențelor din Franța și să furnizeze informațiile necesare. În temeiul articolului 5, autoritatea națională de siguranță și autoritatea de acordare a licențelor din Franța trebuie să monitorizeze respectarea legislației Uniunii de către deținătorii acestor autorizații, certificate și licențe.

Mai mult, Comisiei îi sunt conferite competențe de executare în ceea ce privește retragerea beneficiilor conferite titularilor certificatelor, autorizațiilor și licențelor în cauză, în cazurile în care nu este asigurată respectarea cerințelor Uniunii.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind anumite aspecte ale siguranței și conectivității feroviare în ceea ce privește
infrastructura transfrontalieră care leagă Uniunea de Regatul Unit prin legătura fixă pe
sub Canalul Mânecii**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

după consultarea Comitetului Economic și Social European⁷,

după consultarea Comitetului Regiunilor⁸,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Acordul privind retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice („Acordul de retragere”) a fost încheiat de Uniune prin Decizia (UE) 2020/135 a Consiliului și a intrat în vigoare la 1 februarie 2020. Perioada de tranziție menționată la articolul 126 din Acordul de retragere, în cursul căreia legislația Uniunii continuă să se aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în conformitate cu articolul 127 din acordul respectiv, se încheie la 31 decembrie 2020.
- (2) Articolul 10 din Tratatul între Republica Franceză și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind construirea și exploatarea de către concesionari privați a unei legături fixe pe sub Canalul Mânecii, semnat la Canterbury la 12 februarie 1986 („Tratatul de la Canterbury”), a instituit o comisie interguvernamentală pentru supravegherea tuturor aspectelor referitoare la construirea și exploatarea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii.
- (3) Până la încheierea perioadei de tranziție prevăzute în Acordul de retragere, comisia interguvernamentală constituie autoritatea națională de siguranță în sensul Directivei

⁷ JO C , , p. .

⁸ JO C , , p. .

(UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului⁹. În această calitate, comisia interguvernamentală aplică, în ceea ce privește totalitatea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, dispozițiile legislative ale Uniunii relevante pentru siguranța feroviară și, în temeiul Directivei (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁰, pentru interoperabilitatea feroviară.

- (4) Cu excepția unor prevederi contrare, după încheierea perioadei de tranziție, legislația Uniunii nu s-ar mai aplica acelei părți a legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii care se află sub jurisdicția Regatului Unit, iar în ceea ce privește partea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii care se află sub jurisdicție franceză, comisia interguvernamentală nu ar mai fi o autoritate națională de siguranță în temeiul legislației Uniunii. Autorizația de siguranță a administratorului de infrastructură al legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii și certificatele de siguranță ale întreprinderilor feroviare care exploatează legătura fixă pe sub Canalul Mânecii, emise de comisia interguvernamentală în temeiul articolului 11, respectiv al articolului 10 din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹¹, ar înceta să mai fie valabile de la 1 ianuarie 2021.
- (5) Prin Decizia (UE) 2020/1531 a Parlamentului European și a Consiliului¹², Franța a fost împuternicită să negocieze, să semneze și să încheie un acord internațional cu Regatul Unit referitor la aplicarea normelor de siguranță și interoperabilitate feroviară ale Uniunii în ceea ce privește legătura fixă pe sub Canalul Mânecii, pentru a menține un regim de siguranță unificat. Prin Regulamentul (UE) 2020/1530 al Parlamentului European și al Consiliului¹³, Directiva (UE) 2016/798 a fost modificată în special în ceea ce privește normele referitoare la autoritățile naționale de siguranță.
- (6) Pe baza acestor modificări, sub rezerva unui acord în sensul Deciziei (UE) 2020/1531 și în anumite condiții, comisia interguvernamentală ar putea rămâne autoritatea unică de siguranță pentru totalitatea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, constituind totodată, în ceea ce privește partea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii aflată sub jurisdicție franceză, autoritatea națională de siguranță în sensul articolului 3 punctul 7 din Directiva (UE) 2016/798. Cu toate acestea, este puțin probabil că până la încheierea perioadei de tranziție va intra în vigoare un acord în sensul Deciziei (UE) 2020/1531.

⁹ Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară, JO L 138, 26.5.2016, p. 102.

¹⁰ Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Uniunea Europeană, JO L 138, 26.5.2016, p. 44.

¹¹ Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței, JO L 164, 30.4.2004, p. 44.

¹² Decizia (UE) 2020/1531 a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2020 de împuternicire a Franței să negocieze, să semneze și să încheie un acord internațional de completare a Tratatului dintre Franța și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind construirea și exploatarea de către concesionari privați a unei legături fixe pe sub Canalul Mânecii, JO L 352, 22.10.2020, p. 4.

¹³ Regulamentul (UE) 2020/1530 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2020 de modificare a Directivei (UE) 2016/798 în ceea ce privește aplicarea normelor de siguranță și de interoperabilitate feroviară în cadrul legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, JO L 352, 22.10.2020, p. 1.

- (7) În absența unui astfel de acord, începând cu 1 ianuarie 2021, comisia interguvernamentală nu va mai avea prerogativele de autoritate națională de siguranță în sensul articolului 3 punctul 7 din Directiva (UE) 2016/798, în ceea ce privește partea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii aflată sub jurisdicție franceză. Autorizațiile de siguranță și certificatele de siguranță emise de comisia interguvernamentală vor înceta să mai fie valabile. Autoritatea națională de siguranță franceză va deveni autoritatea națională de siguranță competentă pentru secțiunea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii aflată sub jurisdicție franceză.
- (8) Având în vedere importanța economică pentru Uniune a legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, este esențial ca aceasta legătură să continue să funcționeze după 1 ianuarie 2021. În acest scop, autorizația de siguranță emisă de comisia interguvernamentală și menționată la considerentul 4 trebuie să rămână valabilă pentru o perioadă maximă de două luni de la data aplicării prezentului regulament, ceea ce este suficient pentru a permite autorității naționale de siguranță franceze să emită propria autorizație de siguranță.
- (9) Licențele acordate în temeiul capitolului III din Directiva 2012/34/UE întreprinderilor feroviare stabilite pe teritoriul Regatului Unit nu vor mai fi valabile după încheierea perioadei de tranziție. La 10 noiembrie 2020, în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴, Franța a notificat Comisiei intenția de a începe negocierile pe marginea unui acord transfrontalier cu Regatul Unit. Obiectivul acestui acord ar fi să permită întreprinderilor feroviare înființate și care dețin o licență în Regatul Unit să utilizeze infrastructura transfrontalieră care leagă Uniunea de Regatul Unit prin legătura fixă pe sub Canalul Mânecii până la stația și terminalul de trecere a frontierei Calais-Fréthun, fără a obține o licență în temeiul Directivei 2012/34/UE de la o autoritate de acordare a licențelor din Uniune.
- (10) Pentru a asigura conectivitatea între Uniune și Regatul Unit, este esențial ca întreprinderile feroviare menționate la considerentul 9 să continue să funcționeze. În acest scop, perioada de valabilitate a licențelor lor acordate de Regatul Unit în temeiul Directivei 2012/34/UE și a certificatelor lor de siguranță emise de comisia interguvernamentală trebuie să fie prelungită cu o perioadă de nouă luni de la data de aplicare a prezentului regulament, care este suficientă pentru a permite statelor membre în cauză să ia măsurile necesare pentru a asigura conectivitatea, după caz, în conformitate cu Directiva 2012/34/UE, cu Directiva (UE) 2016/798 și pe baza unui acord în sensul Deciziei (UE) 2020/1531.
- (11) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei trebuie să îi fie conferite competențe de executare în ceea ce privește retragerea beneficiului conferit titularilor de certificate, autorizații și licențe în situațiile în care nu este asigurată aplicarea cerințelor Uniunii. Competențele respective trebuie să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁶⁾. Având în vedere impactul potențial al acestor măsuri asupra siguranței feroviare, pentru adoptarea lor trebuie să fie utilizată procedura de examinare. Comisia trebuie să adopte acte de punere în aplicare imediat

¹⁴

Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european, JO L 343, 14.12.2012, p. 32.

aplicabile atunci când, în cazuri justificate în mod corespunzător, există motive de urgență imperative care impun acest lucru.

- (12) Având în vedere urgența impusă de încheierea perioadei de tranziție menționate mai sus, este oportun să se prevadă o excepție de la perioada de opt săptămâni prevăzută la articolul 4 din Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniune, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.
- (13) Întrucât obiectivul prezentului regulament – și anume stabilirea de măsuri provizorii privind anumite aspecte ale siguranței și conectivității feroviare legate de încheierea perioadei de tranziție menționate la considerentul 1 – nu poate fi realizat în mod satisfăcător de statele membre, ci, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (14) Dispozițiile prezentului regulament trebuie să intre în vigoare în regim de urgență și să se aplice începând din ziua următoare încheierii perioadei de tranziție,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- 1. Prezentul regulament stabilește dispoziții specifice, având în vedere încheierea perioadei de tranziție menționate la articolul 126 din Acordul de retragere, pentru anumite certificate de siguranță și autorizații de siguranță emise în conformitate cu Directiva 2004/49/CE și pentru anumite licențe ale întreprinderilor feroviare acordate în temeiul Directivei 2012/34/UE, menționate la alineatul (2).
- 2. Prezentul regulament se aplică următoarelor certificate, autorizații și licențe, care sunt valabile la 31 decembrie 2020:
 - (a) autorizațiilor de siguranță emise în temeiul articolului 11 din Directiva 2004/49/CE administratorilor de infrastructură pentru administrarea și exploatarea infrastructurii transfrontaliere care leagă Uniunea de Regatul Unit;
 - (b) certificatelor de siguranță emise în temeiul articolului 10 din Directiva 2004/49/CE întreprinderilor feroviare care sunt stabilite în Regatul Unit și utilizează infrastructura transfrontalieră care leagă Uniunea de Regatul Unit prin tunelul pe sub Canalul Mânecii;
 - (c) licențelor acordate în temeiul capitolului III din Directiva 2012/34/UE întreprinderilor feroviare care sunt stabilite în Regatul Unit și utilizează infrastructura transfrontalieră care leagă Uniunea de Regatul Unit prin tunelul pe sub Canalul Mânecii.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile corespunzătoare din Directiva 2012/34/UE, din Directiva 2016/798 și din actele delegate și actele de punere în aplicare adoptate în temeiul respectivelor directive și al Directivei 2004/49/CE.

Articolul 3

Valabilitatea autorizațiilor de siguranță, a certificate de siguranță și a licențelor de operare

3. Autorizațiile de siguranță menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (a) rămân valabile timp de două luni de la data aplicării prezentului regulament.
4. Certificatele de siguranță menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (b) rămân valabile timp de nouă luni de la data aplicării prezentului regulament. Ele sunt valabile numai pentru circulația din Regatul Unit până la stația și terminalul de trecere a frontierei menționate în anexa la prezentul regulament sau pentru plecarea din aceste stații și terminale către Regatul Unit.
1. Licențele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (c) rămân valabile timp de nouă luni de la data aplicării prezentului regulament. Prin derogare de la dispozițiile articolului 23 alineatul (1) din Directiva 2012/34/UE, licențele respective sunt valabile numai pe teritoriul situat între stația și terminalul de trecere a frontierei menționate în anexa la prezentul regulament și Regatul Unit.

Articolul 4

Norme și obligații privind certificatele de siguranță și autorizațiile de siguranță

1. Certificatele de siguranță, autorizațiile de siguranță și licențele care intră sub incidența dispozițiilor articolului 3 din prezentul regulament fac obiectul normelor care le sunt aplicabile în conformitate cu Directiva 2012/34/UE și cu Directiva (UE) 2016/798 și în conformitate cu actele delegate și de punere în aplicare adoptate în temeiul directivelor citate.
2. Titularii certificatelor de siguranță, ai autorizațiilor de siguranță și ai licențelor menționate la articolul 1 alineatul (2) și, după caz, autoritatea care le emite – atunci când aceasta nu este autoritatea națională de siguranță pe teritoriul căreia este situată infrastructura în Uniune și sub a cărei competență intră stația și terminalul de trecere a frontierei menționate în anexă – trebuie să coopereze cu autoritatea națională de siguranță respectivă și să îi furnizeze toate informațiile și documentele relevante.
3. În cazul în care informațiile sau documentele nu au fost furnizate în termenele stabilite în cererile transmise de autoritatea națională de siguranță menționată la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia, după primirea unei notificări din partea autorității naționale de siguranță, poate adopta acte de punere în aplicare pentru a retrage beneficiul conferit titularului în temeiul articolului 3. Respectivele acte de

punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2).

4. Titularii certificatelor de siguranță, ai autorizațiilor de siguranță și ai licențelor menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament trebuie să informeze fără întârziere Comisia și Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate cu privire la orice acțiuni întreprinse de alte autorități competente în domeniul siguranței, care ar putea intra în conflict cu obligațiile ce le revin în temeiul prezentului regulament și în temeiul Directivei 2012/34/UE sau al Directivei (UE) 2016/798.
5. Înainte de a retrage beneficiile conferite în temeiul articolului 3, Comisia informează în timp util autoritatea națională de siguranță menționată la alineatul (2) de la prezentul articol, autoritatea care a emis certificatele de siguranță, autorizațiile de siguranță și licențele menționate la articolul 1 alineatul (2), precum și deținătorii acestor certificate, autorizații și licențe cu privire la intenția sa de a proceda la o astfel de retragere și le oferă posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere.
6. În ceea ce privește licențele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (c), în sensul alineatelor (1)-(5) de la prezentul articol, trimiterile la o autoritate națională de siguranță se interpretează ca trimiteri la o autoritate de acordare a licențelor definită la articolul 3 punctul (15) din Directiva 2012/34/UE.

Articolul 5

Monitorizarea respectării legislației Uniunii

1. Autoritatea națională de siguranță menționată la articolul 4 alineatul (2) monitorizează standardele de siguranță feroviară aplicate întreprinderilor feroviare care utilizează infrastructura transfrontalieră menționată la articolul 1 alineatul (2) litera (a), precum și standardele de siguranță feroviară aplicate infrastructurii transfrontaliere respective. În plus, autoritatea națională de siguranță verifică respectarea de către administratorii de infrastructură și întreprinderile feroviare a cerințelor de siguranță stabilite în legislația Uniunii. Atunci când este cazul, autoritatea națională de siguranță furnizează Comisiei și Agenției Uniunii Europene pentru Căile Ferate o recomandare, adresată Comisiei, de a acționa în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

Autoritatea de acordare a licențelor menționată la articolul 4 alineatul (2) coroborat cu alineatul (6) din prezentul regulament monitorizează măsura în care cerințele articolelor 19-22 din Directiva 2012/34/UE continuă să fie îndeplinite în ceea ce privește întreprinderile feroviare cu licențe obținute în Regatul Unit, menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (c) din prezentul regulament.

2. În cazul în care are îndoieli întemeiate legate de conformitatea cu dispozițiile relevante ale legislației Uniunii a standardelor de siguranță aplicate operării serviciilor feroviare transfrontaliere sau exploatării infrastructurii care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament sau exploatării acelei părți din respectiva infrastructură care este situată în Regatul Unit, Comisia adoptă, fără întârzieri nejustificate, acte de punere în aplicare pentru a retrage beneficiul conferit titularului în temeiul articolului 3. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2).

Acest lucru se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care Comisia are îndoieli justificate cu privire la îndeplinirea cerințelor menționate la alineatul (1) al doilea paragraf.

3. În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, autoritatea națională de siguranță sau autoritatea de acordare a licențelor menționată la articolul 4 alineatul (2) coroborat cu alineatul (6) poate solicita informații autorităților competente relevante, stabilind un termen rezonabil. Atunci când respectivele autorități competente relevante nu furnizează informațiile solicitate în termenul stabilit sau furnizează informații incomplete, Comisia, în urma notificării autorității naționale de siguranță sau, după caz, a autorității de acordare a licențelor menționate la articolul 4 alineatul (2) coroborat cu alineatul (6), poate adopta acte de punere în aplicare pentru a retrage beneficiul conferit titularului în temeiul articolului 3. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2).
4. Înainte de a retrage beneficiile conferite în temeiul articolului 3, Comisia informează în timp util autoritatea națională de siguranță menționată la articolul 4 alineatul (2), autoritatea care a emis certificatele de siguranță, autorizațiile de siguranță și licențele menționate la articolul 1 alineatul (2), deținătorii acestor certificate, autorizații și licențe, precum și autoritatea națională de siguranță și autoritatea de acordare a licențelor din Regatul Unit, cu privire la intenția sa de a proceda la o astfel de retragere și le oferă posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere.

Articolul 6

Consultarea și cooperarea

1. Autoritățile competente ale statelor membre se consultă și cooperează cu autoritățile competente ale Regatului Unit atunci când este necesar pentru a asigura punerea în aplicare a prezentului regulament.
2. La cerere, statele membre furnizează Comisiei, fără întârzieri nejustificate, orice fel de informații obținute în temeiul alineatului (1) sau orice alte informații relevante pentru punerea în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 7

Comitetul

1. Comisia este asistată de comitetul menționat la articolul 51 din Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁷⁾ și de comitetul menționat la articolul 62 din Directiva 2012/34/UE. Aceste comitete sunt comitete în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din același regulament.

Articolul 8

Intrarea în vigoare și aplicarea

1. Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
2. Se aplică de la 1 ianuarie 2021.
3. Prezentul regulament încetează să se mai aplice de la 1 octombrie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.11.2020
COM(2020) 782 final

ANNEX

ANEXĂ

la

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului
privind anumite aspecte ale siguranței și conectivității feroviare în ceea ce privește
infrastructura transfrontalieră care leagă Uniunea de Regatul Unit prin legătura fixă pe
sub Canalul Mânecii

ANEXĂ

Stația și terminalul de trecere a frontierei menționate la articolele 3 și 4 sunt următoarele:

FRANȚA

Calais-Fréthun